

Exposició: FABRIZIO PLESSI: 1970-2005
IVAM Institut Valencià d' Art Modern
28 juny – 26 agost 2007

Organitza: IVAM Institut Valencià d' Art Modern

Comissària: Consuelo Císcar

Patrocina:

Fabrizio Plessi, un dels videoartistes europeus més influents, combina la seua fascinació per la materialitat, que emana de la tradició de l'art *povera* italià, amb el seu interès pel vídeo, els mitjans experimentals i les instal·lacions de situació específica. Totes les seues monumentals i barroques instal·lacions inclouen forces naturals, com l'aigua i el foc, que es juxtaposen a elements del món de la construcció en un intent de fer-nos reflexionar sobre les nostres pròpies idees al voltant de la història, el record i els paisatges, ja siguen naturals o construïts.

L'exposició que presenta a l'IVAM reuneix les instal·lacions *Water Circles* (Cercles d'aigua), *Armadio bianco-Armadio rosso-Armadio nero* (Armari blanc-Armari roig-Armari negre), *Ice* (Gel), *Narciso* (Narcís), *La stanza del mare* (L'habitació del mar), *Cristalli liquidi* (Cristalls líquids), *Arco liquido* (Arc líquid), *Mare orizzontale* (Mar horitzontal), *Water Wind* (Vent d'aigua), *Reflecting Water* (Aigua reflectida), *Waterfall* (Cascada), *Art i Videoland* (Videolàndia), incloent-hi una instal·lació amb projectes d'altres instal·lacions realitzades en distintes ciutats. El catàleg editat amb motiu de l'exposició reuneix textos de Jaime Siles, de Marco Tonelli i de la directora de l'IVAM i comissària de l'exposició Consuelo Císcar, així com una biografia de Plessi, i està il·lustrat amb imatges de les instal·lacions exposades.

Fabrizio Plessi (Reggio Emilia, Itàlia, 1940) es va formar artísticament al Liceo Artistico i a l'Accademia delle Belle Arti de Venècia, de la qual posteriorment serà professor de pintura. Ja en esta època, a partir de 1968, l'aigua és el tema central de la seua obra i apareix contínuament

en les seues instal·lacions, pel·lícules, vídeos i representacions. La seua obra pren dos direccions, la conceptualització d'imatges aquàtiques i les diferents accions directes amb l'aigua com a protagonista.

D'esta manera, en la seua obra es reflectix l'ambigüitat de la imatge visual, la percepció enganyosa de la realitat pels sentits i la relació de l'home amb el seu entorn. Fa meditar sobre l'origen de tot. També pren importància el factor temps, la memòria i els records dins d'una dialèctica constant de conceptes contraposats: essència-aparença, interior-exterior, objecte-concepte, natural-artificial, conscient-inconscient, realitat-representació, unitat-pluralitat, raó-intuïció, etc.

L'aigua ha sigut un element constant en la seua obra durant més de trenta anys, metàfora de la creació, del reflex, del fluir i la transformació. Mai no és utilitzada com a realitat física, sinó com a imatge de vídeo. El monitor de vídeo és l'objecte protagonista, metàfora de la societat moderna i de la seua forma de comunicació més comuna, complint les funcions de finestra a unes altres realitats. Hereta de l'art *povera* el plantejament conceptual de l'obra d'art, l'ús de materials trobats sense manipular, potenciant el seu poder energètic i transformador, incloent-hi el so, capaç de transformar espais.

Va exposar en el pavelló experimental de la *Biennale di Venezia* de 1970 i en la següent. En el període 1975-1983 realitza una sèrie d'exposicions en distints llocs: el Palazzo dei Diamanti de Ferrara (1975), la Städtische Galerie im Lenbachhaus de Munic (1978), l'Internationaal Cultureel Centrum d'Anvers (1980) i el Palais des Beaux-Arts de Brussel·les (1975, 1983). Va participar en el Festival de Cine de Venècia amb la seua pel·lícula *Liquid Movie* (Pel·lícula líquida) i guanya el premi Città di Milà el 1980, i l'any següent mostra en el Festival de Cine de Venècia *Underwater* (Davall l'aigua), una producció francesa. És la primera vegada que s'inclouen mitjans electrònics en una biennial de cine.

El 1982 el Centre Georges Pompidou de París va exhibir tota el seu videoobra. Per esta època comença a examinar amb deteniment les condicions espacials i les opcions que estes poden oferir al videoart i incorpora tres dimensionalitats a la seua obra per mitjà d'instal·lacions. La relació il·lusòria entre la realitat de l'element líquid i la seua representació es referma, encara més, gràcies a les possibilitats tecnològiques en contínua expansió del *playback* electrònic i mecànic.

A mitjan la dècada dels noranta va realitzar nombrosos projectes com les videoinstal·lacions *Fuochi fatui* (Focs follets) per a la Fundació Pilar i Joan Miró de Palma de Mallorca i realitza algunes de les seues instal·lacions més elaborades i complexes: *Il fiume della storia* (El riu de la història) per al Landesmuseum de Mainz, *Fez-Fez* (Fes-Fes) per al Mausoleum de Graz, *Acquedotto elettronico* (Aqüeducte electrònic) per a l'Heidelberger Kunstverein, i *Mysterium Wein* per a l'Historische Museum der Pfalz de Sèller; per a celebrar la inauguració de la Città della Scienza, Plessi realitza a Nàpols la videoescultura *Movimenti catodici barocchi* (Moviments catòdics barrocs). En les últimes dècades ha desenrotllat la vessant monumental de la seua obra amb creacions com la videoinstal·lació *Liquid Time* (Temps líquid), produïda per Philips per a la Fira de Mostres de Berlín i adquirida pel Zentrum für Kunst und Medientechnologie de Karlsruhe, o l'obra que li va encarregar el Govern italià per a l'EXPO 2000 de Hannover, *Mare verticale* (Mar vertical), una estructura d'acer de 44 metres d'alçària

amb una pantalla LED que simula electrònicament el moviment del mar; també la cascada electrònica gegant que constituïx un espectre de color amb 16 milions de variacions, obra monumental que va inaugurar l'any 2000 el Sony Center a la Potsdamer Platz de Berlín de l'arquitecte Helmut Jahn

Una altra faceta de l'obra de Plessi és el seu treball com a escenògraf i decorador en obres com *Sciame* d'Enzo Cosimi, representada en la inauguració del Festival de Rovereto, i *The Fall of Icarus*, una producció de l'Opéra Nationale La Monnaie de Brussel·les, en col·laboració amb Frédéric Flamand i Michael Nyman; també dissenya escenografies electròniques per a les seues col·laboracions amb Frédéric Flamand: *Titanic*, representada al Musée de l'Industrie de Charleroi, i l'òpera *Ex machina*, realitzada per estudiants de la Cologne Academy of Media Arts.

Fabrizio Plessi s'ha dedicat també a la docència i és professor de tecnologia humanitzadora a l'Academy of Media Arts de Colònia, on ensenya escenografia electrònica des de 1994. Fabrizio Plessi viu i treballa a Venècia i a Mallorca.

Entre els premis que ha rebut cal destacar la Medalla Miró que li va atorgar la UNESCO a París. També va ser guardonat en la *XIII Quadriennale di Roma* i l'any 1999 va rebre el Premi a l'Artista de l'Any atorgat pel banc NORD/LB a Hannover, Alemanya.